

ሰንበት ዘመፃጉዕ

(መጋቢት 11 የካቲት 2014 ዓ.ም.) (3/20/2022)

ንኢየሱስ ሰሚዕካ ምኽክል!

መዝሙር፡ አምላኩስ ለአዳም...ንአዳም አምላኹ ሰንበት ንዕረፍቲ ሰርዐ አይሁድ ንኢየሱስ ብናይ መን ስልጣን ኢኻ እዚ እትገብር ዘሎኻ በልዎ፤ ንሱ ኸአ አነ እገብር አሎኹ ንሰኹም ከአ ብግብረይ እመኑ፤ አነ ኅይታ ሰንበት እየ፤ ንምሕረት ከአ ኣብአ እየ ንአይ ኣብ ምድሪ ሓጢአት ክሓድግ ተፈቓዱለይ እዩ። ናጽነት ክሰብኽ ንዕዉራት ኣዲንቶም ከብርሃሎም ከአ አቦይ ልኢኹኒ እዩ።

ንባባት፡ሮጫ 8፡31-34፤ ያዕ 5፡14-ፍ፤ ግ.ሓ. 3፡112፤ ማር 9፡2-10

ስብከት፡ እግዚአብሔር ይረድኦ ውስተ ዓራተ ሕማሙ፤ ወይመይጥ ሎቱ ኩሎ ምስካቢሁ እምደዌሁ፤ አንሰ እቤ እግዚአ ተማሃለኒ፤ “ ሓሚሙ ምስ ደቀሰ እግዚአብሔር ይድግ። ካብ ሕማሙ ድማ የሕውዮ። አነኸአ ኦ ኅይታይ በዲለካ እየ እሞ ምሓረኒ ካብ ሕማመይ ከአ አሕውየኒ” መዝ. 41፡3~4።

አምላኽ ኣብዚ ምድራዊ ሕይወትና ብዝተፈላለየ መገዲ ይዛረበና፤ ብእምነት ቅዱስ ሕይወት ክንመርሕ ከምኡ ኣብ ርክባትና ሓቅን ፍትሕን ርትዕን ክነንግስ ይዛረበና። ኣብ ገለ ክንርድኦ ጻዕሪ ዘድልዮ መገዲ ገሩ ገለ እዋን ከአ ዳርጋ ብቐሊል ክንርድኦ ብእንኸእል መገዲ ይዛረበና።

ኣብ ሰንበት ዘመፃጉዕ አይሁድ ነቲ ኢየሱስ ዘሕወዮ ሰብ እናረአዩ ክአምኑ አይደለዩን። ልቦም ዓጽዮም ነቲ ዝርእይዎን ዝሰምዕዎን ነገር ሓዲጎም ካልእ ክአምኑ ደልዮም። እስራኤላውያን እግዚአብሔር ብነብያቱ ገሩ ክዛረቦም እንከሎ ምስማዕ ይኣብዩ ነሮም ኸው መከራ ስቓይ ይረኽቡ ነሮም። ሎሚ ንአምላኽ ክንሰምዕ ዝንበበና ቃል አምላኽ ካብ ማርቆስ እዩ።

ኣብዚ ጊዜ ጸም ኣርብዓ አምላኽ ሕጂ እውን ነቲ ሓደ ወዱ ምእንቲ ድሕነትና ክህበና ድላዩ እዩ። ኣብ ደብረ ታቦት ኢየሱስ ራእይ ተለዊጡ ወዲ አምላኽ ምዃኑን መጻኢ ክብሩን ገሊጹ ንኣና ኸአ መጻኢ ሕይወትና አቦይ ክኸውን ከምዘለዎ ሓቢሩ። እታ ሓንቲ አምላኽ ካብ ነፍሲ ወከፍና ዝደልዮ ንወዱ ክንሰምዖ ንክርስቶስ ነቲ ንኣና ህያብ አምላኽ ዝኾነ እንተ ሰማዕና ኣብ ጉዕዞ ሕይወትና ብፍላይ ኣብዚ ጸም ዕዉታት ክንከውን ኢና።

ንአምላኽ ሰሚዕካ ምኽክል:

ኣብ ታሪኽ ድሕነት መጀመርያ ብእምነት ንአምላኽ ዝሰምዕ ኣብ ቅ. መጽሓፍ ከም እንረኽቦ ኣብርሃም እዩ። ኣብ ዘፍጥ 22፡1-18 ዘሎ እንተ ኣንብብና አምላኽ ንኣብርሃም ፈተና ከም ዘቐረበሉ እሞ ብእምነት ከም ዝወጸ ነንብብ። አምላኽ ንኣብርሃም ንሱ ክገብሮ ዘይደሊ ክገብር አይደለዮን። ብሓቂ ክንርእዮ ከሎና አምላኽ ንኣብርሃም ንይስሓቕ ወዱ ክስውኡ ክሓትት እንከሎ ነቲ ባዕሉ አምላኽ ኣብ ዳሕረዋይ ዘመን ንሓደ ወዱ ምእንቲ ድሕነት ኩልና ኢሉ ከም ዝሰውዖ አቐዲሙ ዝሕብር እዩ። አምላኽ ንመስዋዕቲ ይስሓቕ ደው ኣቢልዎ ምኽንያቱ እምነት ኣብርሃም ንጹር ብሩህ እዩ ነሩ፤ ንድላይ አምላኽ ክገብር ፍቓደኛ እዩ ነሩ። ኣብርሃም ንአምላኽ

መጀመርያ ሰሚዕን ድሕሪኡ ተአዘዝዎ። ንአምላኽ ከሓጉስ ኢሉ ነቲ ሓደ ወዱ ክስውእ አይተጠራጠረን። ንመስዋዕቲ ዝኸውን ንአምላኽ ክሓቶ አይደለየን እኳ ድኣ እቲ ሕቶ ብይስሓቕ ወዱ እዩ ቀሪቡ። ኣብ ክንዲ ንአምላኽ ንዝኾነ ነገር ምሕታት ነቲ ንእኡ እቲ ልዕሊ ኹሉ ዝኾነ ወዱ ክስውእ ፍቓደኛ ኮይኑ። ኣብርሃም ምስ አምላኽ ምጉዓዝ ልዕሊ ዝኾነ ነገር እዩ ሰሪዕዎ።

ካብ ኣብርሃም እንታይ ኢና ክንምሃር እንኽእል? መጀመርያ ንቃል አምላኽ አስተውሊሉ ክሰምዕ ምድላዩን ንድላይ አምላኽ ምእዛዙን። ካልአይ እምነቱ ኣብ አምላኽ ነዚ ኸአ በቲ ዘርአዮ ሕያውነት ገሊጽዎ። እዚ ዘሎናዮ እዋን ክንሓስብ ክነስተውዕል ዝሕግዘና እዩ። “እ አምላኽ ንአኻ ዘሓጉስ ክገብር እንታይ ክገብር ትደልየኒ” ኢልና መምስቲ ዘሎናዮ ሕይወት ብፍላይ ካብ አምላኽን ሰብን ፈልዩና ዘሎ ክንቅይር ክንሓድግ ከቢዱና ዘሎ ክንርእዮ የድሊ።

ቀዳመይቲ ንባብና ካብ መልእኽቲ ጳውሎስ ናብ ሰብ ሮሜ እያ፡ ኣብአ ሓደ ካብቲ ምሉእ ተስፋ ዝህብ ደስ ዘብልን ዘጸናንዕን ኣብ ቅዱስ መጽሓፍ ንረክብ ብፍላይ ክአ ኣብዚ እዋን ጸም ፱ ከአ ፍሉይ ትርጉም ንረኽብሉ። ጳውሎስ ሰለስተ ተስፋ ዘልኦ መረጋገጺ ነገራት ይነግረና፡ “ዝቋወመና የለን፤ ዝኸሰና የለን፤ ዝፈልየና የለን”። እዚ ዝኾነሉ ምኽንያት ክገልጽ እንከሎ “አምላኽ ብዓቢ ሕያውነቱ ነቲ ሓደ ወዱ ካብ ሃብና ከመይ ደኣኽ ምስኡ ኹሉ ዘይህበና” ይብል። ከምቲ ኣብ ኣብርሃም ዝረአናዮ ንብዙሓት ካብና ግን ዘጸግመና አምላኽ ንርእሱ ጠዓመኒ ዝብል አይኮነን። ከምቲ ኣብ ወንጌል ዮሐንስ እንረኽቦ “በቲ ሓደ ወዱ ዝአመነ ዘበል ኹሉ ናይ ዘለዓለም ሕይወት ምእንቲ ኺረክብ እምበር ከይጠፍእሲ፤ አምላኽ ንወዱ በጃ ኽሳዕ ዙህብ ክሳዕ ክንድዚ ንዓለም አፍቀረ” (ዮሐ 3:16) ይብል። እዚ ማለት አምላኽ ንኣና ከድሕን ኢሉ ኩሉ ዝክኣል እዩ ዝገብር። ግን እዚ ክኸውን ዝኽእል ምስቲ ሓደ ወዱ ኢየሱስ ክርስቶስ እንተ ተጎዓዝና ጥራሕ እዩ። እዋ ምስ መን እጉዓዝ ኣሎኹ ክንብል ግቡእ እዩ። ኣብዚ እዋን ምስ ኢየሱስ ክንጉዓዝ እንተ ኸኣልና ክንፈርሕ የብልናን። ኩሉ ክንገብር ዘሎና ምስ ኢየሱስ ክንጉዓዝ፡ ብምሉእ እምነት ክንክተሎ፤ ብምሉእ ልብና ኸአ ክንሰምዖ እዩ። ከምዚ እንተ ገበርና ብርግጽ ኣብቲ አምላኽ ዝወሰነልና ክንበጽሕ ኣይኸከብደናን እዩ ምኽንያቱ ኢየሱስ ክርስቶስ ምሳና ይጉዓዝ ስለ ዘሎ። ጸገም ዝጓነፈና ንበይንና ክንጉዓዝ እንተ ፈተና ደንጉና ቀልጢፍና ክንደክምን ክንጋገን ኢና። ነዚ መሰረት ገሩ እዩ ጳውሎስ ኣብ ጽሑፉ ዘበራትዓና፡ “እቲ ዘጽድቕም አምላኽ ካብ ኮነ ነቶም ሕሩያት አምላኽ ዚኸሰም መን እዩ እቲ ዝኹንንከ መንዩ? ወላ ሓደ።

ናይ ሎሚ ወንጌል ካብ ማርቆስ ዝጸሓፎ ብዛዕባ ራእይ ኢየሱስ ከምዝተለወጠ ዝነግር እዩ። ኢየሱስ ንሰለስተ ካብ ሓዋርያቱ ወሲዱ ኣብ እምባ ከምዝደየበ ኣብኡ ራእዩን ግርማኡን ከምዝተለወጠ ይነግረና። እዚ ስሙ ዘይንገር እምባ ምልክት እዩ። ከም ኣበሃህላ ቅዱስ መጽሓፍ እምባታት ዘመልክትዎ ካብቲ መዓልታዊ ሕይወት ወጺእካ ኣብ አምላኽ ምቕራብ እዩ ዘመልክት። ሙሴ ኣብ ደብረ ሲና ዓሰርተ ትእዛዛት ተቐቢሉ፤ ኤልያስ ምስ ሙሴ ኣብ ምልዋጥ ራእይ ኢየሱስ ዝርአ ኣብ እምባ ቀርመሌዎስ ምስቶም ነብያት ብዓል ክገብር ዘለዎ ተልእኮ ተግሊጽሉ (፩ዘነ 18)፤ ኢየሱስ ን12 ሓዋርያቱ ክመርጽ እንከሎ ኣብ እምባ ደይቡ መሪጽዎም (ማር 3:13)፤ ዮሐንስ ኢየሱስ ነቶም ህዝቢ ምስ መገበ ኣብ እምባ ሓዲግዎም ክጽሊ ከምዝኸደ ይነግረና (ዮሐ 6:15)። እምባታት እምብአር ፍሉይ ናይ አምላኽ ነገር ዝፍጸመሎም እዮም። በዚ ምኽንያት እዩ ኣብ ሃገርና ብዙሕ ገዳማት ኣብ እምባታት ተተኺሉ እንረኽቦ።

ኢየሱስ ኣብ እምባ ምስ ደየበ ራእዩ ተለዊጡ ይብለና ወንጌል “ከም በረድ ጳዕድዩ” ይብል እዚ ኸአ ግርማ አምላኽ ዝገልጽ እዩ፤ ከምቲ አምላኽ ንሙሴ ዝበሎ እዩ “ሰብ ርእዩኒ ብሕይወት አይነብርን እዩ እዋ ገጸይ ክትርኢ ኣይትኸእልን ኢኻ” (ዘፀ 33:20)። ነዚ ዝመሳሰል ኣብ ራእይ 3:4 ብዛዕባ እቶም ሕይወቶም ብቅድስና ዝመርሑ ክዛረብ እንከሎ “ዓዕዳ ክዳውንቲ ተኸዲኖም

ምሳይ ኪነብሩ እየም” ይብል። ድሕሪ ትንሣኤ ዝተራእዩ መላእኽቲ ጳዕዳ ክዳን ዝተኸድኑ ከም ዝነበሩ (ማር 16:4) ነንብብ። ጳዕዳ ክዳን ናይ ግርማን ክብርን ምልክት እዩ። ኣብ ሃገርና ኣብ ጊዜ ብዓላት ጳዕዳ ክዳን ንኸደን እዚ ኸአ ናይ ሓጎስ ናይ ክብሪ ምልክት እዩ። ቅ. ቊርባን ዝቐበሉ ጳዕዳ ይኸደኑ ንኸቢሪ ኢሎም ስለዚ ጳዕዳ ምልክት ክብሪ እዩ።

ኣብቲ እምባ ናይ ክልተ ዓበይት ሰባት ሙሴን ኤልያስን ምህላው ነቲ ናይ ደቂ እስራኤል ምስ ኣምላኽ ዝነብሮም ፍሉይ ርክብ እዩ ዘመልክት። ክልቲኦም ኩሉ እቲ ዝነበረ ትጽቢትን ኩሉ ዝተነግረን ኣብ ኢየሱስ ክርስቶስ ከም ዝተፈጸመ ኢየሱስ ካብ ክልቲኦም ከምዝዓቢ ዘርኢ እዩ።

ኣብቲ እምባ ናይ እቲ ክመጽእ ዘለዎ ግርማን ክብርን ዝገልጽ እሞ ቀጺልና ጸኒዕና እንተ ሰዓብናዮ ዝጽበየና ግርማን ክብርን ምልክት ሂቡ። ኣብዚ ኣምላኽ ክህበና ኣሰንድይዎ ዘሎ ህያባ ገሊጹልና። ንሱ ኸአ ኢየሱስ ክርስቶስ እቲ ሓደ ወዱ እዩ። ከምቲ ኣብ ቀዳማይ ንባብ ናብ ሰብ ሮሜ ዝረአናዮ እዚ ናይ ወንጌል ቃል እውን ናይ ተስፋ መልእኽቲ እዩ። ምኽንያቱ ኣምላኽ ነቲ ብኢየሱስ ክርስቶስ ኣቢሉ ዝውሃበና ግርማ ክብሪ ስለ ዝገለጸልና። ናይ ሎሚ ወንጌል ኣምላኽ ገሊጹን ኣነጺሩን ዝተዛረቦ “እዚ እቲ ዘፍቅር ወደይ እዩ ንእኡ ስምዕዎ” ዝብል እዩ። ሙሴ ነቶም ህዝቢ ኣብ ዘዳግም 18:15 “እግዚአብሔር ኣምላኽኩም ካብ ማእከልኩም ካብ ሕዝብኩም ከማይ ዝበለ ነብይ ከተንሥአልኩም እዩ። ንእኡ ስምዕዎ” ይብሎም። እዚ ኣግሬሕና ክንርእዮ ከሎና ንኢየሱስ እዩ ዘስምዕ። ሎሚ ካባና ዝደልዮ ነገር እንተሎ “ክንሰምዎ” እዩ። እሞ ንኢየሱስ ሕጅን ንወትሩን ክንሰምዎ ስንድዋት ዲና? ንኢየሱስ ምስማዕ ማለት ሕይወትካ ምቕያር። ኣካይዳኻ ምቕያር እዩ ዘስምዕ። ከምቲ ዕለት ዕለት እንሰምዎ ቃል ኣምላኽ ኮንካ ምንባር። መዓልታዊ ጉዕዞ ሕይወትካ ምስ ኣምላኽ ምጉዓዝ። ኩነታት ብዘየገድስ ኣብ ኣምላኽ ምሉእ እምነት ምግባር። ንኢየሱስ ምስማዕ ማለት ንድላዩ ምእዛዝ ከምኡ ነቲ ቤተ ክርስትያን እተስተምህሮ ኣብ መዓልታዊ ሕይወትና ምትግባር እዩ።

ኢየሱስ ኣበይ ይግለጽ። ኣበይ ክዛረብ እንከሎ ክንሰምዎ ንኸእል? ብኻልእ ኣዘራርባ ኣምላኽ ብርግጽ ይዛረበናድዩ? እወ ኣምላኽ ኩሉ ጊዜ ይዛረበና። ፩ያ ብቅዱስ ቃሉ ገሩ ይዛረበና። ብትምህርቲ ቤተ ክርስትያኑ ገሩ ይዛረበና። በብዘሎናዮ ዕለታዊ ሕይወትናን ኩነታትናን። ኣብ ሕልና ብዝሰምዓና። ኣብ ጉዕዞ ሕይወትና ዝንጎፍና ጽጉማት ሰባት ገሩ ይዛረበና። ንኢየሱስ ክንሰምዎ ኣብቶም ድኻታትን ንዑቓትን ኣብቶም ሃብታማት ምእንቲ ሕይወቶም ኩሉ ጊዜ ኣብ ፍርሃት ዝነበሩ ክንሰምዎ ንኸእል። ኣብቶም ኣብ ክንድኦም ሓደ ዝዛረበሎም ወይ ዝጠበቐሎም ዘይብሎም። ኣብ ሕሙማት ብፍላይ እቶም ዕድኦም ክኸፍሉ ዘይክእሉ። ኣብ ኣረገውቲ ኣብቶም ሓደ ዝርእዮም ዘይብሎም ኣብ ገዝኦምን ኣብ እንዳ ኣረጋውያን ተደርብዮም ዘለዉ። ኣብቶም ዘኸታማት ቆልዑት ኣብ ጎደናታት ዝርከቡ ሓደ ዝኣልዮም ዘይብሎም። ኣብ ምሉእ ዓለም ዝርከቡ ወጹዓት፣ ግፉዓት፣ ብፍላይ ብግፍዒ ሓንቲ ከይገበሩ ዝሞቱ ዝእስሩ ዝጭወዩ፣ ኣብ ጎረቤትና በይኑ ዝነበር ዝርእዮ ዘይብሉ ድኻ፣ ኣብቶም ብዝተፈላለዩ ምኽንያት ክረዳድኡ ዘይክእሉ ስድራታት እሞ ብሰንኩ ዝጽገሙ ንኢየሱስ ክንርእዮን ክንሰምዎን ንኸእል። ነዚ ቀልጢፍና ኣብ ክንዲ እንታይ ገደሰኒ ኢልና እንግልፎ ክንምልስ እንተ ኸኢልና ንኢየሱስ ክርስቶስ ፍቕር ወዲ ኣምላኽ ክንሰምዕ ክኢልና ማለት እዩ።

፪ይ ንኣምላኽ ክንሰምዎ ክዛረበና ከመይ ኢልና ሱቕ ከም እንብል ክንምሃር ኣሎና። ኣብ ገዳማት ሓደ ክብቲ ሕግታቶም ጊዜ ጸጥታ/ሱቕታ ዝብል እዩ። ኣብዚ ጊዜ ዘረባ ኣይፍቀድን ኩሉ ጸጥ ኢሉ ይኸይድ ድምጺ ኣይሰማዕን እዚ ኸአ ካብ ድምጺ ሰብ ድምጺ ኣምላኽ ንምስማዕ እዩ። ሱቕ ምስ በሉ ንድምጺ ኣምላኽ ክሰምዑ ዘደናግር የለን። ኣምላኽ ኣብ ጸጥ ዝበለ እዩ ዝስማዕ።

አብዚ ጊዜ ጾም ከመይ ገርና ሱቕ ከም እንብል ክንውስን እሞ ንድምጺ አምላኽ ልብናን ቀልብናን ክንከፍተሉን ኣብኡ ጥራሕ ኣቶኩርና ክንክእል ኣሎና።

አብ ሱቕታ ንርእስናን ንአምላኽን ክንርኢ ንኽእል። ኣብ እዋን ሱባኤ ኩሉ ሰብ ዝፈትዋ እዋን ሱቕታ እዩ። ኣብ ሱቕታ እንኸዶ ዘሎና መገዲ ክንርኢ ንኽእል። ንጾምታ አምላኽ መልሲ ክንህብ ንኽእል። እቶም ሰለስተ ሓዋርያት ኣብቲ ጎቦ ጽምዋ ክብሪ ኢየሱስ ክርእዩ ክኢሎም ንሕና እውን ካብዚ ጫውጫውን ዕግርግርን ዝመልኦ ሕይወት ኣብ ጽምዋ ንእቶ እሞ ሽዑ ቃል አምላኽ ክንሰምዕ ኢና።

አብ መጨረሻ ክርስቶስ ክብሩን ግርማኡን ይገልጸልና። ግን ቅድሚ እዚ ግራማ ምግባጹ ክሓምም ክስቀል ክቕበር (ክመውት) ኣለዎ። ንሕና እውን ኣብ ክብርን ግርማን አምላኽ ክንሳተፍ እንሓልፎ ስቓይን ውርደትን ሕማምን ሞትን ክህልወና ኣለዎ። ብፍላይ ኣብዚ እዋን ጾም መስቀልና ጸርና ዕለት ዕለት ንአምላኽ እናሰማዕና ነቲ ክንገብር ተሳኢኑና ዘሎ ርኹስ መንፈስ ክንስዕር ክንቃለስ ኣሎና። ነቲ ክብርን ግርማን አምላኽ ቅድሚ ምስታፍና ከምቲ ንሱ ኣብ ሕይወቱ ዘርአየና ከምኡ ክንሓልፍ ኣሎና። ናይ ሎሚ ቃል አምላኽ እምብኣር ብትምህርቱ ክንሕደስ ዝጽውዕ እዩ። ክንቅይር ካብ አምላኽን ሰብን ፈልዩና ንዘሎ ክፍኣትና ሓዲግና ኣብ ቅድስና አምላኽ ክንሳተፍ ንጽዋዕ ኣሎና። እዚ እዋን ጾም አምላኽ ኣብ ግላውን ሓበራውን ሕይወትና ክመልሰና ብምሉእ ልቢ ንስምዓዮ።

ቅዱስ ዘመነ ጾም ገሩ ሕድገት ኃጢአትናን እንረኽበሉ ንአምላኽ ሰሚዕና እንክእለሉ ጸጋ የውርደልና።

አባ ንጉሠ ፍሥሓ